

cialista en fer descansar les seves joves promeses més del compte, el cridi. La trajectòria de Florencio des de júnior l'avalua com un ciclista de nivell mundial. El quart membre d'aquesta generació d'or és Joan Fuentes. Durant el 2001 ha guanyat tres voltes d'elit i sub-23 i un dels equips més exigents del pilot mundial, el Saeco, li ha ofert un contracte perquè ajudi a la muntanya Gilberto Simoni i Danilo di Luca. Un repte engrescador.

Gregaris i novells. L'altre grup de corredors que completen el pilot català professional el formen els novells Jordi Riera, Robert Lozano (Kelme Costa Blanca), Josep Guillén (Ovarense) i Rafael Milà (ASC) i els ja curtits Jaume Hernández (Team Coast), Isaac Gálvez i Francesc León (Kelme Costa Blanca), Carles Torrent (Costa de Almería), Josep Jufre (Boavista). Molts d'ells estaran sotmesos a les ordres dels seus respectius equips (Hernández, Riera, Lozano i León); altres buscaran fortuna en equips molt modestos (Jufre, Guillén i Milà) i les victòries parcials són l'objectiu de ciclistes ràpids com és el cas de Torrent i Gálvez.

Emigració forçosa. Alguns d'aquests corredors catalans s'han vist forçats a emigrar per la precària situació que viu en l'àmbit dels patrocinadors el ciclisme estatal. Manolo Saiz tenia raó quan va advertir que si no es fa una llei de mecenatge el ciclisme d'elit corre perill d'extinció davant la potència econòmica del futbol. Jaume Hernández, al Festina des que va passar a professional, serà company d'Àngel Casero en el Team Costa alemany, un equip de *dinosaures* amb ciclistes com ara Fernando Escartín i Alex Zülle. En situació molt més precària estan els ciclistes que volten per Portugal. L'osonenc Josep Jufre comença a recollir els fruits a la seva trajectòria i ara ja és un home important al Boavista. Josep Guillén, d'Iguada, i Rafael Milà, de Vilanova, han anat a petar a equips de tercera divisió portugueses i això no és garantia de res. L'única esperança que tenen és guanyar curses i resar perquè algun equip de més entitat els fitxi.

«El fitxatge de Casero hauria estat un problema»

ENTREVISTA A ISAAC GÁLVEZ. Ciclista del Kelme Costa Blanca

DANI ÀNGEL

Vilanova i la Geltrú

Gálvez, que va completar la temporada amb el subcampionat del món de pista a Anvers fent parella amb Joan Llaneras, parla dels seus objectius per al 2002. Després d'obtenir tres victòries en dues temporades, molts el consideren el successor natural d'Àngel Edo en el pilot català.

—Va tenir alguna decepció el 2001?

—«No anar al Giro, perquè la primera part de la temporada estava enfocada a això i em vaig lesionar dos mesos. Va ser molt dur però tinc temps per tornar-ho a intentar.»

—Tot i això la temporada va acabar molt bé, amb una altra medalla al mundial de pista.

—«Doncs sí. Cada cop és més complicat perquè sempre som els favorits, per això encara té més mèrit. A més, Llaneras va caure i això ens va obligar a fer un esforç suplementari.»

—Es troba còmode un velocista en un equip d'escaladors com el Kelme?

—«A vegades és estrany perquè l'equip no pot treballar per mi, sinó que recolza Botero i Sevilla, però sempre tens alguna oportunitat.»

—Com va viure la polèmica del possible fitxatge de Casero?

—«Les seves pretensions econòmiques diferien molt del que cobràvem la resta i això hauria pogut provocar problemes a l'equip.»

—Quins són els reptes per al 2002?

—«Començar la temporada molt fort i intentar estar al Giro; la segona part de la temporada servirà per preparar-me per al mundial.»

Gálvez, felicitat al podi després d'una de les seves victòries. / EUDALD PICAS.

—Aquesta temporada ha tornat a ser polèmica pel que fa al dopatge. Com pot viure el corredor a diari amb aquesta pressió?

—«És un desastre. Et tracten com un narcotraficant. T'ho registren tot, entren als hotels i semblen un delinqüent encara que passem més controls que altres esports.»

—Hi ha alguna solució?

—«A la Fórmula 1 es van negar

a passar controls, però nosaltres estem obligats a aguantar-ho tot per les amenaces dels patrocinadors.»

—És un orgull que l'hagin considerat el millor esportista de Vilanova de tot el segle en un poble d'on també han sortit Joan Antoni Flecha i Rafael Milà?

—«Sí, però així no em faran callar, perquè jo crec que els polítics d'aquí no han tingut cap sensibilitat vers l'esport.»

VOL

Els 15 corredors catalans professionals el 2002

- Jean Antoni Flecha**
Banesto
24 anys
3r any de professional
4 victòries
- Joaquim Rodríguez**
ONCE
21 anys
2n any de professional
1r Escalada Montjuïc
- Xavier Florencio**
ONCE
21 anys
2n any de professional
4t clàssica Sabiñánigo
- Jordi Riera**
Kelme Costa Blanca
24 anys
1r any de professional
1r GP Generalitat
Excampió estatal de BTT
- Isaac Gálvez**
Kelme Costa Blanca
26 anys
3r any de professional
2 victòries a Portugal
Subcampionat del món de pista
- Francesc León**
Kelme Costa Blanca
28 anys
5è any de professional
2n volta del Miño
- Roberto Lozano**
Kelme Costa Blanca
24 anys
2n any de professional
- Carles Torrent**
Costa de Almería
27 anys
3r any de professional 2n etapa Setmana
- Joan Fuentes**
Saeco (Itàlia)
23 anys
1r any de professional
3 voltes d'aficionats
- Jaume Hernández**
Team Coast (Alemanya)
29 anys
6è any de professional
Experiència al Tour, al Giro i la Vuelta
- Àngel Edo**
Milaneza (Portugal)
31 anys
10è any de professional
11 victòries el 2001
30 victòries des del seu debut
- Melchor Maurí**
Milaneza (Portugal)
35 anys
16è any de professional
3r volta a Algarve
49 victòries des del seu debut
- Josep Jufre**
Boavista (Portugal)
26 anys
4t any de professional
1 victòria a Portugal
- Josep Guillén**
Ovarense (Portugal)
24 anys
1r any de professional
Excampió estatal de CRT
- Rafael Milà**
ASC (Portugal)
25 anys
1r any de professional
1r Circuito Montañés

EL COMENTARI LLUÍS SIMON

Senyeres en el Tour!

Vaig tenir un somni. Un ciclista el nom del qual no recordo, amb el mallot amb les quatre barres al pit, buscava en solitari la meta de Lutz Arviden, animat per cents d'aficionats amb senyeres i estelades. En el somni, el nom de l'equip era el de Catalunya, que igual que Euskadi, tenia un equip professional format només per corredors catalans. El pressupost de l'equip era cobert per aportacions de socis individuals i empreses catalanes. Tots plegats formaven una

fundació i l'equip era l'enveja de tots aquells que aspiraven a aconseguir, en qualsevol lloc d'Europa, una cosa similar. No podia pas ser una cosa impossible si resulta que de Catalunya han sorgit els últims anys alguns dels millors valors del ciclisme estatal.

Finalment em vaig despertar i no es tractava d'un somni, però el corredor no era català, sinó basc, i les estelades no eren estelades sinó ikurrins.